

Ja:

Berntsen, Borgbjerg, Alfred Christensen, J. C. Christensen, N. C. Christensen, Poul Christensen, Deutzer, Dinesen, Efferse, Ellinger, Fraenkel, Hammerich, Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds), Ole Hansen, Høgsbro, Hørdum, Ingvar Jensen, Lars Jensen, Laust Jensen, N. C. Jensen, K. M. Klausen, P. Knudsen, Kvist, Lange, Thomas Larsen, P. Madsen, Meyer, Mortensen, Mølgaard-Nielsen, N. Neergaard, Anders Nielsen, H. Nielsen, R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds), Nielsen-Grøn, Nielsen-Kirkelund, Sigvald Olsen, Valdemar Olsen, H. P. Pedersen, Emil Petersen, Pinstrup, Christian Rasmussen, Chr. Reventlow, Rosager, Rørdam, Samuelsen, Schmidt, Slengerik, Stauning, Sveistrup, C. Sørensen, Enevold Sørensen, Kr. Sørensen, S. Sørensen, Wiinblad, Wilmann, Aadal, Alberti, A. Andersen, N. Andersen, R. Andersen og Andreasen.

Fraværende med Orlov:

Sigurd Berg, Jacob Christensen, Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds) (syg), N. P. Jensen (syg), Martin Olsen (syg), Pedersen-Nyskov og H. Rasmussen.

Fraværende:

Birck, Bjerre, Blem, Bluhme, Brorsen, Frederiksen, Guldbrandsen, Rasmus Hansen, Hyller, J. H. Jensen, Jørgen Jensen, Kr. Jensen, N. Jensen, Jensen-Knudstrup, Jensen-Sønderup, Jessen, Jungersen, H. L. Jørgensen, Kierkegaard, Johan Knudsen, Krabbe, Mads Larsen, Lindø, H. Madsen, Martin Madsen Halsted, Markvorsen, Marrott, Moestrup, H. L. Møller, W. Neergaard, J. Nielsen, P. T. Nielsen, R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds), Nørhave, Ovesen, Parkov, K. Pedersen, L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds), L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds), Ludvig Reventlow, Sabroe, Sandbæk, Trier og Zahle.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1073 ff.)

Sagen sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): Allerede Grundloven af 1849 indeholdt to Bestemmelser, som uforandret ere overgaaede i den nugældende Grundlov, den ene gaaende ud paa, at Retsplejen og Forvaltningen ville være at adskille fra hinanden, den anden gaaende ud paa, at Offentlighed og Mundtlighed skulle være at gennemføre i hele Retsplejen, og at der i Misgerningssager og Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, vil være at indføre Nævninger. Siden 1849 har der været gjort Forsøg paa at gennemføre disse Bestemmelser enten saaledes, at den ene af dem blev tagen op for sig alene, eller saaledes, at begge Bestemmelser blev tagne op til Løsning. Arbejdet derpaa resulterede, som det høje Ting vil vide, i, at der blev nedsat en Kommission, der gennem en lang Række Aar behandlede Spørgsmaalene og udarbejdede Forslag til en fuldstændig Omordning af vor Retspleje, saaledes at begge de to omtalte Paragraffer i Grundloven blev tagne op til Fyldestgørelse. Efter at denne Kommission havde afgivet sin Betænkning, blev dens Forslag forelagt for dette høje Ting, men kom ikke videre. Efter nogle Aars Forløb blev der nedsat en anden Kommission til at revidere den ældre Kommissions Betænkning, og efter at den havde arbejdet, saa vidt jeg erindrer, 7—8 Aar, afgav den, vistnok i 1898, sin Betænkning, indeholdende Lovforslag til Sagens Løsning, ligeledes paa det Grundlag, at begge de to Grundlovsparagraffer blev optagne under eet til Løsning.

Den Gang jeg tiltraadte mit Embede, forefandt jeg den sidste Kommissions Arbejde, der i den mellemliggende Tid havde ligget urørt, uagtet der fra dette høje Tings Side gentagne Gange var sket Henvendelser til Regeringen om at faa Forslag forelagt. Jeg fandt, at det vilde være baade rigtigt og nødvendigt at forelægge Forslaget i den Skikkelse, som Kommissionen havde givet det. Jeg fandt, at der ikke kunde være Tale om — efter at i en Række af Aar to Kommissioner havde arbejdet paa Sagen med Rigsdagens gode Tilslutning og Billigelse — at forelægge noget Forslag anderledes end det, Kommissionen havde foreslaaet. Jeg tog den Gang mine Forbehold, og Forslaget blev behandlet først i dette høje Ting, hvor der blev givet det en Række Forandringer, som jeg kunde tiltræde. Derefter gik det op i det andet høje Ting, hvor det blev ændret, og det gik saa i en Række af Aar mellem begge Ting. Tre